

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The background of the entire page is a soft-focus photograph of thin, dark branches covered in a light layer of white frost. Several bright red, round berries are attached to the branches, some in sharp focus and others blurred in the background.

TWAS THE
NIGHT BEFORE
NO-POISON
DAY

AN ICEHOME
HOLIDAY SHORT

ruby dixon

GECE OLDU

ZEHİRSİZ GÜNDEN ÖNCE

BİR ICEHOME TATİLİ KISA RUBY

DIXON

ZEHİRSİZ GÜNDEN

ÖNCEKİ GECEYDİ.

LAUREN

Noel ateşi Icehome kampını fena vurdu.

Her şey Raven'ın - lanet olası Raven - bir müzikal yapmasıyla başladı.

Kabuklardan ve kırık metal parçalarından oluşan ve sesi kızak

çanlarına benzeyen bir enstrüman. Hemen 'Jingle Bell Rock'

şarkısını söylemeye başladı ve tüm gün boyunca bu şarkıyı

söyledi. Normalde Raven'ın şarkı söylemesini pek

umursamam ama bu şarkı özellikle

Çocuklar.

"Zehirsiz zamanı mı anne?" Her zaman sessiz olan

Rukhar o gece ateşin başında annesine sormuştu.

Hem Aayla hem de Raashel aydınlandı. "Zehir Yok! Zehir

Yok!!!" "Birkaç ayak ve top oyunu hoşuma giderdi," diye

ekledi Sessah, çocuksu ve umutlu bir ifadeyle.

Liz omuz silkti ve Harlow'a baktı, o da omuz silkti. "Bu

vahşi bir mevsim. Kötü bir fikir olmayabilir."

"Zehirsiz nedir?" O'jek merakla sordu. "Bunu hiç

duymadım."

Bu her şeyi başlattı.

Bu konuşmanın üzerinden bir hafta geçti ve tüm kamp

tüm hızıyla devam ediyor. Tatil ateşi vurdu

herkes ve planlar günlük olarak değiştirildi. Bugün ava mı

çıkacaktın? Gidemezsiniz, çünkü eşiniz için Zehirsiz hediyeler

hazırlamanız gerekiyor. Birkaç günlüğüne meyve mağarasına

mı gideceksin? Hayır, gidemezsiniz çünkü Zehir Yok burada

olmak üzere ve herkes kutlama için heyecanlı.

Ben hariç. Ben biraz huysuzum çünkü

K'thar'la birlikte meyve mağarasına gitmemiz gerekiyordu.

Sadece bir hafta kadar ısınacak ve lezzetli, sulu meyveler yiyecek, sonra da geri dönecektik. Ama şimdi Zehirsiz yakında geliyor.

planı geçici olarak rafa kaldırıldı. K'thar da Zehirsiz konusunda herkes kadar heyecanlı, bu yüzden şikayet edemem.

Meyve mağarası her zaman orada olacak.

Dostuma hediye olarak ne vereceğime dair bir fikrim olsaydı belki de bu kadar huysuz olmazdım. K'thar benimki üzerinde çok çalışıyor, çadırımıza bir şeyler saklıyor ve zaman zaman bana kaçamak bakışlar atıyor. Gizli gülümsemelerle dolu ve her

Biri beni sevinçle dolduruyor... ve biraz da umutsuzlukla çünkü ona ne alacağımı bilmiyorum. Hediye verme konusunda hiç iyi olamadım. Bir bayramda hediye kartı dağıtan ilk kişi bendim ve şimdi böyle bir seçeneğim bile yok. Tatilleri sevmediğimden değil; seviyorum. Sadece şu anda sıcaklığı ve meyveyi daha çok seviyorum. Hamilelik hormonlarımdan kaynaklanıyor olabilir ama şu an için yapabileceğim tek bir şey bile düşünemiyorum. K'thar'ı almak özel olurdu. Bir şeyler yapmak zorundayım ama becerilerim o kadar da iyi değil. İnsanlarla aram iyidir, iğneyle değil, bu yüzden düşündüm, düşündüm ve düşündüm... ve

elimde hiçbir şey yok.

Ancak bu sabah Zehirsiz Arife (böyle bir şey var mı? Sanırım var) ve ben de bu insani becerilerimi kullanarak fikir çalmaya çalışıyorum. Bu doğru, çaresizim. Ateşin etrafında pusuya yatmış, bir şey üzerinde çalışıyormuş gibi görünen birini bekliyor ve saldırıyorum.

Belki de gözlerimdeki bakışlar akli dengesi yerinde değildir. sabah ilk iş hormonlu hamile bir kadınla konuşmak istiyor ama herkes beni başından savıyor.

Onlara yaklaştığımda Sam, "Ben ve Flor karides avlamaya gideceğiz," diyor.

Bridget, "Dikişe dönmeden önce bir fincan çay içmek için dışarı çıkıyorum," diyor ve aceleyle çıkıyor.

"Z'hren ishal olmuş," diyor Gail, oğluyla birlikte kampın içinden geçip Veronica'nın çadırına doğru ilerlerken.

Tamam, bu beni biraz korkuttu ama kimse çene çalmak için oyalanmadı. Ateşten vazgeçip sahile iniyorum ve orada birkaç kişinin yürüdüğünü görüyorum. Devi, N'dek'le birlikte orada, her zamanki yaratık kesme işlerini yapıyorlar ama yaklaşıyorum. Görünüşe bakılırsa tatil gibi bir şey yapmıyorlar ve sabahın erken saatlerindeki hamileliğimden emin değilim.

Mide doęaçlama bir diseksiyonu kaldırabilir. Biraz daha
Sahilde Gren'i görüyorum. Kıyıları tarıyor, küçük Aayla elini
sıkıca tutuyor ve Raashel önlerinde yürüyor.

Bebek bakıcılığı mı yapıyor? Hediye mi hazırlıyor? Her iki
durumda da, bir sonraki hedefim o.

"Merhaba!" diye seslendim parlak bir şekilde. "Ne
yapıyorsunuz ocuklar?" Gren bana tuhaf bir bakış attı. Aayla
onun elini tutuyor ve Raashel bana burnunu kırıştırıyor.

"Neden böyle konuřuyorsun?"

Yüksek sesle mi?"

"yle miyim?" Kahretsin. Daha az endişeli ve deli gözlü,
daha sakın olmaya çalışıyorum. "Zehirsiz hediyeler
zerinde mi çalışıyorsunuz?"

"Hayır, çünkü onları Noel Baba getiriyor," diyor Raashel,
küçük bir Liz'in tüm özgüveniyle alay ederek.

"Doğru ya. Unutmuřum. Siz ne yapıyorsunuz?"

"Annem Harlow ve Hannah ile takılıyor.

Veronica ve Gren, Willa'nın karnının iyi hissetmediğini
söylüyor, bu yüzden yüzen var mı diye ada fındıklarını
arıyoruz."

Ada fıstığı mı? Fıstık ezmeli olanlardan.

İçlerinde mi? Haftalardır bir tane bile görmedik ama bunu belirtmiyorum. Bir ada cevizi, bazen buradaki yemeklerin ne kadar farklı olduğunu söyleyen K'thar için harika bir hediye olurdu. Onun için evinden bir tat olurdu. "Şansımız yaver gitti mi?"

Gren o büyük, tüylü omuzlarını silkiyor ve Aayla'nın onu kumsalın aşağısına doğru çekmesine izin veriyor. Ufaklık dalgaları göstererek "Balıklar!" diye bağıyor.

"Willa balık istemiyor, değil mi Gren?" Raashel arkalarından seslenerek onları takip ediyor.

İri adam sabırla Raashel'e diğer elini uzatıyor ve onları sahile doğru götürüyor. Onun cevabını duymuyorum, sadece Aayla'nın tekrar tekrar "Balıklar!" diye bağırma ve gördüğü her şeyi işaret etme sesini duyuyorum.

Tamam, belli ki Willa'nın hediyesi için fındık arıyorlar... Ya öyle, ya da sadece bebek bakıcılığı yapıyor. Ama fındıklar iyi fikir.

Sahilde bir aşağı bir yukarı gidip dalgaları izliyorum.

ve kendime eğer bir küme görürsem Gren ve diğerleriyle paylaşacağımı söylüyorum. Sadece K'thar'ım için iyi bir tane istiyorum. Onun parlak, mutlu gülümsemesini ve her seferinde titreyip boynuna sarılan Kki ile nasıl paylaşacağını hayal ediyorum.

saçının altında neredeyse kalıcı bir demirbaş. Gece kuşu soğuktan pek hoşlanmıyor ve bir mega-kaçakçıya dönüştü.

Bu da güzel bir şey... Tabii eşinizle yakınlaşmaya çalışmıyorsanız.

Ada fıstığı fikrinden vazgeçmeden önce sahilde iki kez aşağı yukarı yürüyorum. Eğer bulunacak bir şey varsa bile, bu sabah varlıklarını belli etmiyorlar. Yeni bir fikre ihtiyacım var. Bir grup adamın yanından geçiyorum - Gölge Kedi, Güçlü Kol ve klonlar - Taushen'i futbolun piç edilmiş bir versiyonunun kurallarını açıklarken dikkatle dinliyorlar. Ya da futbol. Ya da öyle bir şey. Kulağa vurma ya da boynuzları çarpıştırma gibi geliyor, bu da adamların coşkuyla sırtmasına neden oluyor.

Uçurum boyunca sıralanmış ahşap kulübelerin yanından geçiyorum ve en uçta Bek'in Elly için yaptığı kulübede harıl harıl çalıştığını görüyorum. O oturuyor

Yakınlarda, kürklere bürünmüş, arkadaşı zemin için tahta parçalarını bir araya getirirken gözleri zevkle dolu. Vaza da yardım ediyor - yani, sayılır. Çoğunlukla Bek tüm işi yaparken o yakınlarda durup hikâyeler anlatıyor ama hepsi yeterince mutlu görünüyor.

Vaza'yı onlarla görmek bana Gail'in Veronica'ya gittiğini hatırlattı.

Çadır.

Ve Gren Liz'in Harlow ve Hannah ile birlikte olduğunu söyledi? Hmm. Bu bana bir hediye yapma grubu gibi geliyor. Umutla, o yöne doğru gidiyorum.

Daha kapıya varmadan Veronica'nın büyük çadırından gelen kahkahaları duyuyorum. "Kendi kanını görünce bayıldı," dediğini duyabiliyorum Brooke'un. "Ve zavallı Kate *onu* buzuldan taşımak zorunda kaldı!"

Bu açıklamayı kahkaha sesleri karşılıyor.

Asılı deri 'kapıyı' tırmalıyorum. "Tak tak, içeri girebilir miyim?"

Liz kapıda beliriyor, etrafına bakınıyor ve sonra çok gizli bir casusluk işiymiş gibi beni içeri çekiyor. "Kızların seni görmesine izin verme. Gren onları meşgul ediyor."

Veronica'nın çadırındaki ön oda normalde ayrılmıştır

Şifacıyı ziyarete gelen insanlar için. Çoğu gün, otlar ve köklerle dolu sepetlerle özenle düzenlenmiş ve hastalar için bir 'yatak' var.

Ancak bugün burası darmadağın. Liz, Harlow, Brooke ve Willa, Veronica, Gail ve Hannah ile birlikte oturuyor. Yığınlar var ve ben izlerken, Liz her birinin önündeki

oturduğu yerde, küçük bir şişin üzerine birkaç küçük parça kuru meyve ve Harlow'a uzatır, o da onu deriye sarar ve yanındaki bohça yığınınına ekler.

"Siz ne yapıyorsunuz?" Hannah'nın yanına oturarak soruyorum.

"Noel hediyeleri," diye fısıldıyor Veronica. "Rukhar ve kızların şaşırması gerekiyordu."

"Kampın yarısıyla birlikte," diye ekliyor Gail, kucağında uyuyan büyük boy Z'hren'i sallarken. Bebeğin sırtını sıvazlıyor. "Neyse ki bu bebek burada benimle oturabilecek ve yarın sabah hâlâ sürprizlerle karşılaşabilecek kadar küçük."

"Bu benim hatam," diye itiraf ediyor Hannah, muhtemelen bir çay karışımı için keseden keseye kurutulmuş yapraklar ekliyor.

"J'shel'le birlikte kitleri izliyor ve hepsine Noel stoklarını ve Noel Baba'nın onları nasıl dolduracağını anlatıyordum ve bir de baktım ki kulübemizin dışında bir çizme var." Yüzünü buruşturuyor. "Ona Noel Baba'nın gerçek olmadığını söyleyecek cesareti kendimde bulamadım. Bildiğinden eminim, ama şimdi ayakkabıları hediyelerle doldurmanın bizim geleneğimiz olduğunu düşünüyor ve yavrular da öyle düşünüyor, işte buradayız." Yayılmayı işaret ediyor. "Herkesin çorapları için hediyeler hazırlıyoruz."

"Botlar," diye düzeltiyor Brooke kıkırdayarak. "Geçtiğim her kulübe artık dışında bir bot var, yani haber yayıldı. Bu yüzden kimse hayal kırıklığına uğramasın diye herkes için küçük bir şey yapıyoruz."

Liz alaycı bir tavırla Hannah'ya, "Teşekkürler, boşboğaz," der. Veronica deniz kabuğu parçalarını bir bileziğe dizerken "Ah," diyorum. İğneyi kendine batırıyor, yüzünü buruşturuyor ve sonra kimsenin fark edip etmediğini görmek için başını kaldırıp bakıyor. "Bizim de kapımızda bir çizme vardı ama K'thar'ın onları sadece havalandırdığını sanıyordum."

"Hayır," diyor Liz. "Hediyeleri bekliyorlar."

"Yardım edebileceğim bir şey var mı?"

"Sanırım bulduk?" Harlow grubu işaret ederek şöyle der.

"Kurutulmuş meyve şişleri hazır, hraku tohumlu kurabiyeler yapıldı, çay poşetleri neredeyse bitti ve geriye sadece kızlar için bilezikler kaldı."

"Harika gidiyor," diye söz veriyor Veronica ve hemen parmağını tekrar sokuyor.

Diğerlerini inceliyorum, düşünüyorum. "Arkadaşlarına ne alacaksın? Tatil için mi? K'thar için fikirlere ihtiyacım var."

Liz omuz silkti. "Harlow, Gail ve ben bebek bakıcılığı

konusunda Angie ile yer deęiřtiriyoruz. Hepimiz farklı bir gün
alacaęız ve sadece

emzirmek için ara sıra kesintiye uğrayan huzurlu ve sessiz bir gün geçirin. Bunun faydalı olup olmadığından emin değilim."

Öyle değil. Ben hamileyim, ama Liz ve Harlow'un ikisi de birden fazla çocuk. Bir gün 'izinli' olmak onlar için muhtemelen benim için olduğundan daha heyecan verici.

K'thar sadece sıkılırdı. "Sen, Brooke?" Hinzırca sırıttı. "Saç renkleriyle oynuyordum ve Taushen'in örgülerinden birini boyayacağım. Pembe saçlarıma bayılıyor, özellikle de yeniden bağladıktan sonra." Saçlarını kabartıyor ve

Eskisi gibi aynı pembe tonunda olmasalar da oldukça yakınlar. Ayrıca boya sayesinde iki gün boyunca en kötü türden ölü balık gibi koktu, bu yüzden bunun K'thar'ın ilgileneceği bir şey olduğundan da emin değilim.

"Veronica?"

Sadece kızarır. "Um. Şeyler. Özel ejderha şeyleri." "Göt seksi," diye fısıldıyor Hannah yüksek sesle.

Herkes tekrar kahkahalara boğulur ve Veronica daha da kızarır. Z'hren uykusunda sarsılır, sonra annesine yaslanır.

"Arkadaşımla konuştun mu?" Gail alay ediyor. "Çünkü hediyesi için bana her türlü kötü şeyi öneriyordu. Ona söyledim.

Bu işi her zaman yapıyoruz, o yüzden tatili beklemeye gerek yok."

Ve şimdi çok şey öğrendim. Gerçi çadırları bizimkine çok

yakın, o yüzden pek de sürpriz olmadı. Daha çok

Hiç sormadığım bir soruya 'demek o ses buymuş' diye cevap verdim. "Hannah?"

Tatlı tatlı gülümsüyor. "Birkaç haftadır gizlice J'shel için yeni eldivenler üzerinde çalışıyordum. Callie bana birkaç dekoratif dikişin nasıl yapılacağını gösterdi ve hatta örgüsü için ona uygun bir saç bağı bile yaptım."

"Kulağa harika geliyor." Hannah çok düşünceli. O haftalardır hazırlandığını biliyor muydun? Tüm kabilenin en kötü arkadaşı gibi hissediyorum. K'thar'ın yeni eldivenlere ihtiyacı olduğunu biliyorum ama onun dört kolu var. Bırakın dört eldiveni, iki tane bile düzgün eldiven yapacak vaktim yok. Ayrıca J'shel gibi muhteşem bir örgüsü de yok.

Bu hiç yardımcı olmuyor.

"Peki ya sen?" Harlow bana soruyor. "Ne veriyorsun

K'thar?"

"İşte bu kadar. Hiçbir fikrim yok." Sızlanmamaya çalışıyorum. Deniyorum ve muhtemelen başarısız oluyorum. "Eminim bir şeyler düşüneceğim."

"Yapacaksın," diyor Veronica kendinden emin bir şekilde.

"Ve eğer yapmazsanız, herkes Noel Baba tarafından botunu dolduracak," diyor Hannah. "Yani kimse dışarıda kalmayacak."

Ona gülümsüyorum ama kendimi daha iyi hissetmiyorum. Bot hediyesi herkes içindir. Sadece K'thar için bir şey yapmalıyım. Sadece benden. Ve ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yok.

Onlarla bir süre daha takılıyorum, ama sadece yollarına çıktığımı ve dikkatlerini dağıttığımı anlayınca çekip gidiyorum. Mari'yi bulmak için kampın etrafına bakıyorum ama onu hiçbir yerde göremiyorum. Utangaç, tatlı arkadaşım ona ne vermem gerektiğini bilir, diye düşünüyorum. Mari düşüncelidir. Her zaman herkese yardım etmek ister ve benim de umutsuzca yardıma ihtiyacım var. Başka bir beyin her zaman işe yarar ve ben Mari'yle konuşmayı seviyorum.

Tamam, ona sızlanmayı seviyorum. Ve şu an sızlanıyormuş gibi hissediyorum. Şimdi. Hediye verme konusunda bu kadar yetersiz hissedeceğimi hiç düşünmezdim ama işte buradayım.

Mari teknoloji mağarasında değil ama. Çadırda da değil.

T'chai ile paylaşıyor - iki yataklı olan çünkü işleri çözmekte zorlanıyorlar. Sahilde yürümüyor. Onu bulmam biraz zaman alıyor ama bulduğumda Mari ve Sessah'ı kayalıkların uzak ucunda birlikte otururken buluyorum. Mari'nin eli sırık gibi adamın omzunda ve ben yaklaşırken ona sempatik bir okşayıştta bulunuyor.

Beni fark etmeleri bir anlarını alıyor. Botlarım çıtırdıyor ve Sessah'ın kafası yukarı kalkıyor. Yüzünde bir umut ifadesiyle dönüyor ve benim olduğumu anladığı anda umutları sönüyor. Ben izlerken omuzları bir kez daha yenilgiyle çöküyor ve Mari dudağını ısıırıyor.

Uh oh. "Kötü bir zaman mı?" Tereddüt ediyorum. "Gidebilirim." Sessah ayağa kalkar, kucağında tüylü bir bohça vardır. "Ben gidiyorum. Belki topa ayak basma oyunu için başka birine ihtiyaçları olup olmadığına bakarım."

Mari yüzünü buruşturuyor ama giderken bir şey söylemiyor ve ben yanından geçerken... tamamen kederli görünüyor. Her zamankinden daha az enerji dolu.

Sessah buradaki savaşçıların en genci, bir yetişkin, ancak diğerlerinin sahip olduğu yılların deneyimi ve yaşamı yok, bu da onu çok daha fazla gösteriyor.

Bazen daha genç. Şu anki gibi. Tekmelenmiş bir köpek yavrusu gibi görünüyor.

Mari'nin yanına oturuyorum ve Sessah'ın gidişini izliyorum. O maça gitmek yerine çadırına gider ve içeride kaybolur. "Bütün bunlar da ne demek oluyor?" Ona soruyorum.

Mari küçük bir iç çeker. "Kalp kırıklığı."

"Uh oh. Ne kaçırdım?"

Gözleri nazik ve anlayış dolu. "Sadece küçük bir Noel pürüzü. Sessah günlerdir Tia için elinde tuttuğu çok güzel kürklerden bir pelerin yapıyor." Kollarındaki bohça bu olmalı. Bir pelerin.

Hmm. Acaba K'thar için bir tane yapabilir miyim?

"Birisi l'rec'e bundan bahsetmiş, o da bu sabah Tia'ya bir pelerin hediye etmiş. Bütün gün onu giydi. O yendi Sessah'a yumruk at." Başını iki yana sallıyor. "Aşkta ve savaşta her şeyin adil olduğunu biliyorum ama bu çok acımasızca."

Zavallı Sessah. Herkes onun ve Tia'nın

Yaşça en yakın oldukları için birlikte olmak kaderlerinde var, ancak Tia'nın başka fikirleri var gibi görünüyor. Gölge Kedi klanıyla flört etmeyi seviyor ve ne kadar çok ilgi görürse o kadar iyi. Bu

Sessah için talihsizlik, çünkü ona sırlıslıkla aşık. Kalbim onun için sempati duyuyor ve K'thar'a bir pelerin yapmayı düşündüğüm için bile kendimi aptal gibi hissediyorum. Onun hediye fikri zaten bir kez çalınmıştı. Tekrar çalan bir pislik olmak istemiyorum. "Gençlik aşkı zordur."

"Rezonansa ihtiyacı var. Bunu yaptığında, onu unutacaktır. Saplantısı başka birine geçecek." Bana verdiği gülümseme ince. "Şu haline bak. Sen ve K'thar bir halının içindeki iki böcek kadar mutlusunuz."

Ellerini tutuyorum. "İşte bu yüzden bir hediye düşünmeme yardım etmelisin. Bir şeyler yapmak için zamanım azalıyor."

Gülüyor. "Hediye mi?"

"Evet. Ben de senin fikrini çalmaya tamamen açığım.

T'chai'ye ne veriyorsun?"

Yüz ifadesi üzgünleşiyor. "Ben... hiçbir şey. Bunun hakkında düşünmedim. Ben ve T'chai... bu çok zor. Ona bir hediye vermek, artık verebileceğimden emin olmadığım bir şey için ona umut verecektir."

İşte böyle, endişeli balonum sönüyor. Ellerini daha sıkı sıkıyorum. "Oh, Mari. Dünyanın en büyük götüyüm, değil mi? Özür dilerim. Çok düşüncesizim-"

"Sorun yok. Söz veriyorum." Bana utangaç bir gülümseme daha veriyor. "Bu sadece başka bir gün, biliyor musun? Eminim ona bir şey vermezsen aldırmayacaktır."

"Yine de umursayacağım." Bütün hafta takıntılıydım. Onu ne zaman hediyelerimle uğraşırken yakalasam beni de daha kötü hissettiriyor. "Bana bir şeyler verdiğini biliyorum, o yüzden ben de bir şeyler vermeliyim. Bunu yapmak zorundayım."

iyi."

"Lauren," diyor Mari başını sallayarak. "Bu sadece bir Tatil. Mesele hediyeler değil, tamam mı? Sevdiklerinizle vakit geçirmekle ilgili. Ne derler bilirsiniz, önemli olan düşünmektir."

"Yarın sabah onu 'düşündüğümde' bunu arkadaşşıma söyle," diye homurdandım. "Sadece... o çok harika biri, anlıyor musun? Ona benim için ne kadar önemli olduğunu göstermek istiyorum. Hediye verme konusunda pek iyi değilim. Her şeyi fazla düşünüyorum ve sonra felç oluyorum."

"Bunu isteyeceğini sanmıyorum," diye gülüyor Mari. "Bence o sadece

senin mutlu olmanı

istiyor." "Ben

mutluyum."

"O zaman tadını çıkar." Ellerimi tekrar sıkıyor.

"Her mutlu, yankılanan günün tadını çıkarın ve bu kadar endişelenmeyin." Yine de hâlâ endişeleniyorum. Kabile akşam yemeği için ateşin etrafında toplandığında ve Raven Noel şarkılarına başladığında gülümsüyorum. İnsanların söylediği bir şarkıya dönüşüyor ve Raahosh ve Rukh tam boy bir saşrem ağacı yapıyor ve biz izlerken kitler onu süslüyor ve Harlow da Noel'e özel bir yemek pişiriyor.

'sa-khui latkes' dediği ve diğer kabilenin geleneği olan şey için patates kökü. Ağaç hüznü ve pembe, süsleri dallarından kayıyor ve bana onu almak ve geri getirmek için dağlara seyahat etmiş olmaları gerektiğini düşündürüyor, çünkü buralarda böyle ağaçlar yetişmiyor.

Bu, buradaki insanların sahip oldukları şeylere uyum sağlamalarının ve onları kendilerine ait kılmalarının bir başka düşünceli ve harika yolu.

Ateşin yanında otururken K'thar beni kucağına çekip çenemi okşuyor. "Çok sessizsin, benim güzel dostum."

Ona gülümsüyorum. "Sadece düşünüyordum." Kolumu onun koluna doladım.

...ve kendisine dokunduğum için öfkeyle ciyaklayan Kki'yi hemen üzdüm. "Tüh."

"Üşüyor," diyor K'thar sırtarak. "Burası her zaman soğuk ve onu ısıtacak bir eşi yok, bu yüzden benimle yetinmek zorunda." "Zavallı şey, seninle yetinmek zorunda," diye takılıyorum. "Bunun nasıl bir şey olduğunu bilirim."

Sahte kaşlarını çatıyor ve yine çenemi ısırıyor, birçok kolundan biri belime dolanıyor. En azından dikkati dağıldı ve ben de ona cevap vermek zorunda kalmaktan kurtuldum. Zehirsiz kutlaması etrafımızda devam ediyor, herkes gülüyor ve iyi vakit geçiriyor. Sessah hariç herkes yani. Onun asık suratla kampın kenarında durduğunu, Tia'yı izlerken yüzünde asık bir ifade olduğunu fark ediyorum. Kadınlardan birkaçı çocukların asması için renkli tohumlardan zincirler yapıyor ve Tia'nın kenarda oturup tohumları dizerken hem U'dron hem de l'rec ile flört ettiğini fark ediyorum. Omuzlarında beyaz kürklü bir pelerin var, kalın, kabarık ve bulut gibi.

Güzel bir pelerin. Zavallı Sessah.

Her şarkı söylenmiş gibi görüldüğünde ve yemek

K'thar ve ben çadırımıza geri dönüyoruz. I

Kapıda bekleyen botu görünce midem biraz bulanıyor, çünkü hâlâ harika kızıma ne alacağımı bilmiyorum, Onu ne kadar sevdiğimi ifade eden mükemmel bir dost. İçeri giriyoruz ve K'thar ateşi körüklüyor, sonra doğruluyor. Bir elini başımın üzerine kaldırıyor ve saçlarımın üzerinde bir avuç kurumuş yaprağın sallandığını görüyorum.

"Bu da ne böyle?"

"Bu zehir değil," diyor bana yardımsever bir şekilde. "Ve şimdi öpücüklerle ödüllendirileceğim, değil mi?"

Gülmeden duramıyorum, çünkü tatil geleneklerinin bozulmuş versiyonu aynı anda hem komik hem de tatlı. Kollarımı beline doluyorum ve öpücüğü için başımı yukarı kaldırıyorum. "Eğer öpüşmek istiyorsan, tek yapman gereken sormaktı."

Bana doğru sırtıyor. "Sana gelenekleri vermek istiyorum.

L'ren. No-Poison senin halkın için önemli ve bu yüzden benim için de önemli." Eğiliyor ve hafifçe ağzımı öpüyor, o kadar şefkatli ki nefesim kesiliyor. "Sana bir hediye verdim-"

"Yarın," diye geveledim. "Sabah değiş tokuş yapalım. Bu geleneğin bir parçası."

"Pekâlâ." Tek parmağıyla yanağımı okşuyor. "Ne oldu?"

O zaman bu gece başka ne yapıyorsunuz?"

"İzin verin size göstereyim," diyorum ve ellerinden birini tutup onu kürklerimize götürüyorum.

Uyumadan önce uzun bir süre geçti. K'thar 'uygun' Zehirsiz tarzında her yerimi öpüyor ve ateşin yanında sevişiyoruz- Işık. Neredeyse her gece sevişiyoruz ama bu gece özel bir gece ve ona ne kadar taptığımı ve ne kadar mutlu olduğumu hissediyorum.

Tüm bunları bir çift çirkin deri çoraba aktarmanın bir yolu yok.

Ateşi karıştırmak için yataktan çıkıyorum ve K'thar dönüyor. Kki hemen kürklerin içinde benim yerimi alıyor, K'thar'ın kalın saçlarına sokuluyor ve pençelerini saçlarına geçiriyor. Küçük sinek soğuk havalarda kene gibi üzerine üşüşüyor, sürekli K'thar'ın giysilerinin içine girmeye ve rüzgârdan saklanmaya çalışıyor ve-

Oh.

Arkadaşıım için ne yapacağımı biliyorum.

Heyecanla köşeden dikiş sepetimi aldım ve olabildiğince sessiz bir şekilde çalışmaya başladım.

İşim bittiğinde neredeyse şafak söküyordu. Son iplikleri kesip dekoratif bir şekilde düğümlüyorum ve sonra kaşınan, acıyan gözlerimi ovuşturuyorum. Bütün gece ateşin başında gözlerimi kısarak çalıştım ama K'thar'ın en sevdiği tunikte yaptığım değişikliklerden memnunum.

"L'ren?" K'thar oturup yüzünü ovuştururken uykulu bir şekilde mırıldanıyor. "Şimdiden uyandın mı?"

"Henüz uyumadım," diyorum ona, esnemeye karşı koyarak.

Onu yorgun görmek beni de yoruyor. "Hediyen üzerinde çalışıyordum." Bu onu uyandırdı. "Bana bir şey mi yaptın?"

Yüzünde çocuksu bir neşe var. "Ben de sana bir şey yaptım."

Umarım benimki yeterlidir. Endişeli bir düşüncayı bastırıyorum ve tuniği ona uzatıyorum. "Al."

Onu benden alıyor ve kafasının karıştığını anlayabiliyorum çünkü bu onun en sevdiği ve düzenli olarak giydiği tunik.

"Bu... çok güzel."

Gülmemek için kendimi zor tutuyorum ve bacaklarımı altıma alarak battaniyenin içinde onun yanına gidiyorum.

"Hayır, hayır, ön tarafa bak. I

bazı değişiklikler yaptım."

K'thar yakayı inceler ve yüzünde bir farkındalık belirir.

"Bir başlık yapmışsın."

"Hayır, bu bir başlık değil. Bu bir taşıyıcı. Bir çeşit. Bu bir ters başlık. Bak, önde." Göğsüne doğru tutuyorum ve neredede duracağını gösteriyorum. "Ekstra kürkle astarlanmış ve süper sıcak olması için içi biraz doldurulmuş. Tunięinin önüne ya da boynunun içine takabilir ve havanın gerçekten soğuk olduğu günlerde sıcaklığı Kki ile paylaşabilirsin. Fazla bir şey değil ama..." Omuz silkiyorum.

"Ben.... seni düşündüm."

Şimdi yüksek sesle söyleyince kulağa saçma geliyor. Tek yaptığım tuniğinin önüne bir başlık dikmekti. Şaşırtıcı bir şey değil.

Ama ona saygıyla dokunuyor, sonra tuniğini başına geçiriyor.

Süslü bağlar gitmiş, yerine Kki için yaptığım bol, kalın

'kapüşon' gelmiş. Küçük el ilanına sesleniyor, sonra onu yeni cebine sokuyor ve tamamını boynuna geçiriyor. Köprücük kemiğine dayanıyor, sıcak ve tüylü ve onun saf zevk gülümsemesi beni zevkle dolduruyor. "Cıvıltısını duyabiliyor musun? Çok mutlu."

"Umarım sen de mutlusundur."

Eğiliyor ve beni şiddetle öpüyor. "En iyi eşe sahibim."

Ona bakıyorum. Kki'nin sürekli üşüdüğünü biliyorum. El ilan1 yerli yaratıklarınki gibi kalın bir kürkü yok ve sürekli K'thar'ın giysilerinin içine girip dikiş yerlerinde delikler açıyor ya da yoluna çıkıyor. Yaptığım ayarlamalarla, kürk başlık aynı anda hem bir atkı hem de bir cep görevi görüyor ve her iki dünyanın da en iyisi. "Bir kızın sahip olabileceği en iyi eşe Mutlu Zehirsizler. Seni çok seviyorum."

K'thar beni tekrar öpüyor, kamuflajı nadir görülen bir şekilde parlıyor.

duygu gösterisi. Sonra yanağıma dokundu. "Şimdi sıra hediyenizde."

Küçük, deri kaplı paketi bana uzattı ve ben de deriyi dikkatlice sıyrıp iki parlak, narin inci sarmalını ortaya çıkarıyorum. "Oh," diye nefes alıyorum. "Nedir onlar?"

"Deniz kabuğundan oyulmuşlar," diyor bana. "Onları iple bağlarsın gözlerinden uzak tutmak için yelenin içinde. Annem de bazen yelesini böyle örerdı." Ve bir tanesini alıp saçlarımdan bir avuç içine bükerek geriye doğru tutuyor.

"Sen

Bu yüzden senin de aynı derecede güzel bir şeye sahip olmanı istedim." Boğazımda bir düğüm var. "Oh, K'thar. Teşekkür ederim. Çok düşüncelisin." Keşke bir aynam olsaydı diye düşünerek saçlarıma dokunuyorum. "Seni seviyorum."

"Ve ben de seni." Beni öpüyor... ve sonra çadırımızın girişine bakıyor. "Did..."

Gülüyorum, kabuk spirallerime dokunuyorum, hediye-den memnunum. "Git ve kontrol et."

"Botum," diye bağılıyor kapımızın kanadından dışarı bakarken. "İçi hediyelerle dolu! S'nta ziyarete geldi."

Zehirsiz yeni favori tatilim olabilir. The End -

Hayranınız olduğunuz için teşekkürler. <3